

MUZEJ DJETINJSTVA NA DEDINJU

Beogradski umjetnik Vladimir Perić: Slatkiši su mala povijest našeg društva

Autor: [Goran Milaković](#)

Kutija miješanog keksa zagrebačke tvrtke Bizjak, s ispranim pečatom liferanta Kraljevine SHS kao sa znakom svoje izvrsnosti i kraljevskog povjerenja, najstarija je konditorska ambalaža izložena ovog mjeseca u Legatu **Milice Zorić i Rodoljuba Čolakovića** na beogradskom Dedinju. Ta je kutija kraljevskog keksa dio veće izložbe konditorskih ambalaža i proizvoda pod nazivom Muzej djetinjstva, među kojima u svim šećernim varijantama dominiraju ambalaže Kraša, kompanije koja je 50-ih nastala spajanjem nekoliko konditora iz Zagreba, pa tako i Bizjaka. Sama izložba dio je šireg sentimentalno-kritičkog koncepta “male povijesti”, iza kojeg stoji suvremeni beogradski umjetnik **Vladimir Perić - Talent**. Njegova je želja društvo upozoriti na to da postoje i velika i mala povijest neke civilizacije, samo što ova druga nije oficijelna, nego se sastoji od hlača koje smo nosili i od slatkiša koje smo jeli.

Sladoledni redenici

- Izložba je samo jedan segment mog muzeja djetinjstva, a nastavlja se na seriju podudarnih izložbi, prvo dječjih igračaka, zatim junaka crtanih filmova koje su na goblenima radili anonimni autori, i tomu slično. Počeo sam s vlastitim djetinjstvom, dakle s proizvodima iz bivše Jugoslavije, ali kolekciju sam proširio i na proizvode iz drugih zemalja, jer sam shvatio da je djetinjstvo univerzalno - kaže Perić.

Tako su među desetinama i stotinama poznatih i nepoznatih ambalaža, metalnih i kartonskih kutija za 505 s crtom, ili predratnih Union bombonijera, na izložbi prikazani, primjerice, i papirići za umatanje ruskih

karamel konfeta iz 60-ih godina prošlog stoljeća. Periću je iz cijele kolekcije osobno najdraža ljetna municija - plastične žličice za sladoled.

- Sjećam se da sam ih u svakom trenutku djetinjstva imao po dvjesto komada jer su bile pakirane u redenike. Uspio sam sačuvati samo ovih šest, i to mi je jako važno, jer se te žličice uopće ne mogu pronaći - kaže Perić.

Pornografski dizajn

Osim što evocira najljepša sjećanja izložba do jasnog zora dovodi i perverziju u evoluciji grafičkih rješenja za slatkiše, i slatkiša samih.

- Ne može se čovjek oteti dojmu da se nekada dizajniralo puno poštenije i kvalitetnije. Imate, primjerice, onu čuvenu čokoladu "Seka" koju proizvodi Zvečevo. Današnji dizajneri nisu u stanju ponuditi svoje rješenje, nego koriste osnovnu ilustraciju iz 50-ih godina. To je jeftin dizajn. Danas je u tehnološkom smislu napredovao samo tisak, ali su načela grafičkog dizajna, barem kad su u pitanju slatkiši, ili jeftina ili potpuno pogrešna: dizajn je erotičan, skoro pornografski, pa se slatkiši više ni ne nude djeci. A i sami slatkiši su, čini mi se, lošiji nego ikad - zaključuje Perić.

Njegova kolekcija po opsegu već premašuje vrijeme koje na raspolaganju ima jedan zauzeti umjetnik, pa su se projektu priključili i drugi stručni suradnici, jer je konačna ambicija da Muzej djetinjstva jednoga dana funkcionira kao bilo koji muzej sa stalnim postavom.

- To neće biti jednostavno ni financijski ni pravno podvući, ali ja se zbog toga pretjerano ne uzrujavam. Ideja će ostati, a to je ionako moj posao - kaže Perić.

Izvor:

<http://www.jutarnji.hr/muzej-djetinjstva-u-beogradu--slatkisi-su-mala-povijest-naseg-drustva/941443/>